

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13068

гр. София, 26.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 67 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АЛЕКСАНДЪР В. АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от АЛЕКСАНДЪР В. АНГЕЛОВ Гражданско дело № 20241110108539 по описа за 2024 година

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от „Т.“ ЕАД срещу „И.“ ЕООД, с която са предявени установителни искове, касаещи вземания, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по гр.дело № 30522/2019г. по описа на СРС, 52 състав.

С решение № 321/18.01.2024 г. по гр. д. № 3574/2022 г. по описа на СГС, е отменено на основание чл. 240, ал. 1 ГПК неприсъствено решение, постановено при предходно разглеждане на настоящото дело от първоинстанционния съд в съдебно заседание, проведено на 26.10.2022 г. и делото е върнато на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг съдебен състав.

При извършване на служебна проверка относно допустимостта на производството, съдът констатира следното:

По заявление, подадено от ищеца, е образувано гр.дело № 30522/2019г. по описа на СРС, 52 състав, по което на 09.08.2019г. е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК срещу длъжника „И.“ ЕООД.

По това заповедно производство с разпореждане от 23.03.2021г. съдът е дал указания на заявителя по чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК, които касаят предявяването на иск за установяване на вземанията, за които е издадена заповедта за изпълнение.

При извършване на дължимата проверка за допустимост на предявените с исковата молба установителни искове, в която връзка са изложени мотиви и

в решение № 321/18.01.2024 г. по гр. д. № 3574/2022 г. по описа на СГС, с което делото е върнато за ново разглеждане, настоящият съдебен състав намира, че следва да се приеме, че исковете са недопустими. Съгласно чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК, съдът указва на заявителя, че може да предяви иск за вземането си, когато заповедта за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 и връчителят е събрал данни, че длъжникът не живее на адреса, след справка от управителя на етажната собственост, от кмета на съответното населено място или по друг начин и е удостоверил това с посочване на източника на тези данни в съобщението. С оглед на начина на формулиране на разпоредбата следва да се приеме, че същата е приложима в хипотеза, когато се касае за длъжник физическо лице, доколкото именно по отношение на такова са относими визираните в нея предпоставки, касаещи констатацията, че лицето не живее на адреса. Предвид изложеното съдът намира, че в заповедното производство не се констатира посоченото основание за даване на указания на заявителя за инициране на установително исково производство, съответно предявените искове се явяват недопустими.

С оглед на изложеното и на основание чл. 130 ГПК исковата молба, по която е образувано настоящото исково производство следва да бъде върната, като съответно заповедният съд следва да извърши преценка относно последващото развитие по заповедното производство.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба вх.№ 22007778/13.04.2021г. по описа на СРС, подадена от „Т.“ ЕАД, по която е образувано гр.д. № 8539/2024 г. по описа на СРС, 67 състав.

Определението подлежи на обжалване от ищеца в едноседмичен срок от съобщаването му с частна жалба пред СГС.

След влизане в сила на определението, ч.гр.д. № 30522/2019 г. по описа на СРС да се върне на 52 състав, СРС, ведно с препис от определението за преценка по компетентност относно последващото развитие по заповедното производство.

Съдия при Софийски районен съд: _____